

et Ansvar paa Alle, som ydelagde Folkets Helbred ved at tage dem i Cuur, hvad enten de vare Læger, eller de ikke vare Læger, naar de ikke forstode den Kunst, som de udøvede. Jeg kan ikke see rettere, end at det for den, der kommer til Skade under en Lægebehandling, egentlig ikke kan være meget magtpaaliggende, om den, der har tilføiet ham denne Skade, har taget nogen Examen eller ikke, og det, at flaae Folk ihjel efter alle Kunstens Regler, synes jeg ikke burde være frit for Ansvar. Man vil netop endog derved, forekommer det mig, sætte en Præmie paa det at tage uexamnerede Folk til at curere paa sig, idet de Uexamnerede jo vilde have et Ansvar at bære for den Skade, de gjøre, som de Examinerede derimod ikke have. Det forekommer mig altsaa, at der bør være et almindeligt Ansvar for Alle for at tilføie Folk Skade, og at de af mig nævnte Ord i Lovudkastets § 4 følgelig passende kunne gaae ud af Paragraphen.

Justitsministeren: Jeg maa tilstaae, at det ikke har været uden Betænkelighed, at jeg har besluttet mig til at forelægge et Lovudkast, der frigiver Virksomheden som Læge i den Grad, som jeg troer, at det vil blive Tilfældet, hvis det Lovudkast, der af mig er forelagt, bliver ophøiet til Lov. Jeg kan ikke erkjende Rigtigheden af den Parallel, som den ærede Ade Landssthingsmand for 1ste Kred (Lehmann) trak imellem den juridiske Kvalifikationsvirksomhed — jeg troer, at han brugte denne Benævnelse — og den lægevidenskabelige. Det er dog ganske vist, at den juridiske Kvalifikationsvirksomhed kun skaber den, som henvender sig til den juridiske Kvalifikator om Bistand, hvorimod den Virksomhed, som af Kvalifikatorerne udøves paa Lægevidenskabens Gebeet, derimod kan komme til at skabe hele den øvrige omværende Befolkning i Almindelighed i en Grad, som ikke er uden Betænkelighed. Faren for en saadan Mulighed vil derfor ogsaa kunne afstrække fra at frigive Virksomheden som Læge i for høi en Grad. Jeg troer just, at det er saadanne Betragtninger, at det er Frygten for den almindelige indirecte Skade, som Kvalifikatorerne kan forårsage, der egentlig giver størst Grund

til at nære Betænkelighed ved at frigive Lægevirksomheden i et altsor stort Omfang. Det er jo ogsaa bekendt, at man i andre Lande, hvor man tidligere har haft en større Frihed i dette Forhold, senere har følt Trang til at faae Friheden indskrænket; jeg troer, at dette navnlig gjælder om England. — Forsaa vidt som enkelte af de Udtalelser, der hidtil ere faldne, — ja, jeg kan sige, gennemgaaende alle de faldne Udtalelser — have været rettede imod Lovudkastets Form, da maa jeg aabent tilstaae, at jeg har fulgt den Form, som jeg fandt foreliggende i det Lovudkast, som jeg omtalte foreleden ved Sagens Forelæggelse her i Thinget. Jeg troer imidlertid ikke, at det ærede Ade Medlem for 1ste Kred har Ret i den af ham opstillede Paastand, at Lovudkastets Bestemmelser om at bevare Afgangen til en vis concessionsret Lægevirksomhed er aldeles urimelige i Forbindelse med og ved Siden af den Frihed, som Lovudkastet iøvrigt indfører. Den ærede Taler hittede, at man for det Første ikke vidste, hvori den Prøve vilde komme til at bestaae, eller hvor stort et Omfang den vilde faae, der skulde være Betingelsen for Afgangen til en saadan concessionsret Virksomhed. Dette er nu vistnok fuldkomment sandt; der staaer ikke Noget derom i Lovudkastet. Men det er dog en Selsølgelse, at man, hvis Udcastet bliver til Lov, vil sørge for, at den Prøve af Bedkommendes Skikkethed til Udøvelsen af Lægevirksomhed, som han skal underkaste sig i de Tilfælde, hvor han vil søge om en særlig Tilladelse til at udøve saadan Virksomhed, vil blive ganske anderledes fuldstændig og nøiagtig, end den Prøve har været, der hidtil har skullet anstilles af Physiici omkring paa Landet. Jeg troer heller ikke, den samme ærede Taler havde fuldkomment Ret, naar han omtalte det som unødvendigt, at der for Udøvelsen af Tandlægevirksomhed var foreskrevet en vis Prøve. Jeg troer tværtimod, at det er i høieste Grad hensigtsmæssigt, ja jeg tør næsten sige nødvendigt, at ikke Enhversomhelst kan sætte sig ned og virke som Tandlæge. Jeg tænker ganske vist ikke her paa hans Virksomhed ved at trække Tænder ud, thi det er Virksomheden ved at sætte Tænder ind, der er det Væsentligste ved Tandlægefunctionen. Det er